

keret, og de ville altsaa netop igjennem Told-
 nedsettelsen faa en Moderation i Prisen paa
 dette vigtige Fødemiddel. Følgen vil saaledes
 blive den, at de Husholdninger, hvor der i
 Særdeleshed bruges det meget lyse Sukker —
 thi hvad der er lysere end Nr. 15, er alle-
 rede meget lyst Sukker — ville faa et ube-
 tydeligt Paalæg, og de, der bruge det mørke
 Sukker — og det er de Fleste og Talrigste
 — ville faa en lille Lettelse. Dette er, saa-
 vidt jeg kan se, det praktiske Resultat deraf
 for Konsumenterne, men Hovedresultatet, det,
 jeg gaar ud fra og antager, er, at Stats-
 kassen vil faa det Samme ind af Sukkeret
 som før; derfor vil jeg sige, at naar man ta-
 ger Konsumenterne en bloc, hele Massen,
 vil det blive det Samme som før; Nogle faa
 en lille Lettelse, Andre en lille Fordyrelse,
 det Hele vil veie op mod hinanden,
 men i Særdeleshed vil det være den store
 Masse af Smaaafolk, der vil faa en Lettelse,
 og de bedre Stillede i Livet ville faa Sukkeret
 noget dyrere, men dette tror jeg ikke, at man
 kan sige i og for sig er noget Uretfærdigt.
 Naar det ærede Medlem har ment, at Brugen
 af lysere Fariner i nogen væsentlig Grad
 skulde træde istedetfor raffinerede Sukkere,
 maa jeg dertil bemærke, at jeg tror, at
 der ikke foreligger noget Datum, noget faktisk
 Forhold for, at dette skulde være Tilfældet.
 Efter hvad jeg har kunnet erfare, have
 Raffinaderierne produceret i de sidste Aar
 idetmindste lige saameget raffineret Sukker, selv
 med Brædrag af, hvad der er indført, som de
 have gjort, inden der blev indført Fariner.
 Jeg har ikke nogen Grund til at tro, at Fa-
 riner i nogen væsentlig Grad, efter hvad man
 hidtil har tagttaget, skulde have indskrænket
 Forbruget enten af Røddis eller Melis. Det
 er indlertid Ting, jeg kun kan sige efter Op-
 givelser, der findes i det statistiske Tabelværk
 om Importer, og efter hvad der er mig med-
 delt om Sukkerraffinaderiernes Om sætning i
 de senere Aar. Jeg har ikke liggende for
 mig noget egentlig Tal, hvormed jeg kan be-
 vise det, men det ærede Medlem, der nævnte
 det, udtalte det ogsaa kun som en Formod-
 ning. — Saaledes tror jeg altsaa, mine
 Herrer, at man maa komme til det Resultat,

at det her foreliggende Lovforslag i alle sine
 Hovedtræk er retfærdigt. Jeg vil dertil tillade
 mig at sige, at, naar en enkelt æret Taler
 har udtalt sig om en Begunstigelse, der herved
 skulde gives St. Croix, da er dette ingenlunde
 nogen rigtig Opfattelse. Det er kun en Be-
 gunstigelse, forsaavidt man kan kalde det en
 Begunstigelse, at man yder Retfærdighed noget
 tidligere, end man ellers af andre Grunde
 vilde kunne komme til det. Min oprindelige
 Tanke har været den, at opsætte denne Ret-
 færdighedshandling til næste Sesssion, men
 paa Grund af de Forhold, der ere alle de
 ærede Herrer bekendte, finder jeg, at det er
 rigtigt, og at der er Meget, der taler for, at
 vi udøve denne Retfærdighed strax. Det er
 egentlig dette, jeg tillader mig at foreslaa det
 høie Thing, at det vil vise denne Retfærdighed
 strax, for derved at tilkjendegive paa en prak-
 tisk Maade, ikke alene ved Ord og Udtalelser
 i denne Retning, men ogsaa i Virkeligheden
 ved vor Stemmegivning og ved de positive
 Skridt, vi foretage, at det virkelig er vor Me-
 ning her at ville yde disse fortrykte Lands-
 mænd Alt, hvad der med Billighed kan ydes,
 at vi idetmindste ere villige til at give
 dem, hvad Alle, der paa en mere
 grundig Maade have beskæftiget sig med
 denne Sag, maa erkjende at være en Retfær-
 dighedshandling mod dem. Dette gjælder om
 Toldtariffen, og det Samme gjælder om Tha-
 raen. Det er ligesaa urigtigt, naar et æret
 Medlem har kaldt de Forandringer i Tharaen,
 som der er Tale om, Begunstigelser. Nei,
 Forholdet er, at de bestaaende Forhold ere
 urigtige og uretfærdige, og naar vi altsaa
 forandre det og stræbe efter at komme saa
 nær som mulig til, hvad der er rigtigt og
 retfærdigt, saa tror jeg ikke, at man kan kalde
 det Begunstigelser. Naar endelig det ærede
 Medlem har fremhævet, at der i Kommissionen
 har været disse Meninger, at endogsaa
 det store Flertal i Kommissionen har ment,
 at denne Sag helst maatte blive liggende,
 indtil vi reviderede Toldtariffen, saa veed det
 ærede Medlem jo nok, hvilken Pris jeg har
 sat paa Kommissionens Arbejde. Jeg har
 fundet, at det er et fortrinligt Arbejde, og i
 Alt, hvad der falder ind under Kommissionens